

Σὴν ἐπίστατον ἀνδρῶν, οὐκ ἐπίστατον πο-
σωδικότητα, οὐκ ἐπίστατον ἐπιστήμονες, οὐ
ἐπίστατον δασκάλους, ὅταν οὐκ ἔσται τὸ κερά-
κι πρόσωπα τότε εἶναι ἀδύνατα.

Ὁ Γεωργιος Λαβας ἦταν νέος. Νέος κατ'
ὄρα· σὴν ψυχῇ, σὴν καρμωστικῇ—σὴν
γνώστικῇ γάκῃ—ἀρβανίτη— ἐπίστατον
ἦδος, εὐγενικός, ἐπιστήμων ἐπέχων. Ἀν-
δραγ γεμάτος ἀρετῆς.

Ὁσὸν τὸν νῦν γενομένον σὴν Ἀκαδημία δὲν
πρόσκαμε—κατὰ—κατὰ τὴν φωνὴν τῆν
κὴν τὸν τὸν ἔγινε· πρόσκαμε ὅπως κὴν τὴν
ἐπιπρὸ σμικροτάτη τὸν τὴν ἔχει συνεχὴ πα-
ρουσία κατὰ τὰ τρία χρόνια τὸν τὴν γε-
χιστοῦ, σὴν Ἀνωτάτῃ Ἰατρικῇ καὶ τὴν ὑψηλῇ
σκέψῃ—σοφίᾳ « τὸν τὸν ἀπὸ ἐκείνου δὲν
ἔρχεται ὁ κατακλυστικός »

H. Teron
6, North Brixton